

odškodnění, které má tento železniční podnik používat, i když mu vnitrostátní právo poskytuje pouze možnost prohlásit takové podmínky odškodnění za neúčinné?

- 2) Má být článek 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě vykládán tak, že železniční podnik může vyloučit závazek k poskytnutí odškodnění z ceny přepravního dokladu v případech vyšší moci, a to buď za analogického použití důvodů vyloučení stanovených v nařízeních (ES) č. 261/2004, (EU) č. 1177/2010 nebo (EU) č. 181/2011 nebo prostřednictvím zproštění odpovědnosti ve smyslu čl. 32 odst. 2 jednotných právních předpisů pro smlouvu o mezinárodní železniční přepravě osob (CIV, příloha I nařízení), i pro případy odškodnění z ceny přepravního dokladu?

(¹) Úř. věst. L 315, s. 14.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgericht Hannover (Německo) dne 13. října
2011 — Laurence Prinz v. Region Hannover**

(Věc C-523/11)

(2012/C 13/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Laurence Prinz

Žalovaný: Region Hannover

Předběžné otázky

Je omezením svobody volného pohybu a pobytu občanů Unie zaručeného články 20 a 21 SFEU, které není podle práva Společenství odůvodněné, jestliže je německé státní příslušnici, která má trvalé bydliště v tuzemsku a navštěvuje vzdělávací zařízení v jednom z členských států Evropské unie, poskytnuta podpora na vzdělávání podle Bundesausbildungsförderungsgesetz (spolkový zákon o individuální podpoře na vzdělávání, dále jen „BAföG“) pro navštěvování tohoto zahraničního vzdělávacího zařízení pouze na jeden rok, vzhledem k tomu, že na počátku zahraničního pobytu ještě neměla trvalé bydliště v tuzemsku po dobu nejméně tří let?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Landgericht Hamburg (Německo) dne 20. října 2011 —
Novartis Pharma GmbH v. Apozyt GmbH**

(Věc C-535/11)

(2012/C 13/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Novartis Pharma GmbH

Žalovaná: Apozyt GmbH

Předběžné otázky

Zahrnuje pojem „vyvinuté“ [„vyrobené“] (¹) v úvodní větě přílohy č. 1 nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (²) i takové procesy, při nichž se dílčí množství léku, který byl vyvinut a vyroben podle uvedených postupů, na základě příslušného předpisu a pověření lékaře naplní do jiné nádoby, pokud se tím nemění složení léčivého přípravku, tedy například zejména výroba hotových injekcí, které byly naplněny lékem zaregistrovaným na základě uvedeného nařízení?

(¹) Poznámka překladatele: německá jazyková verze nařízení č. 726/2004 používá pojem „vyrobené“, jiné jazykové verze, mezi nimi i čeština, používají pojem „vyvinuté“.

(²) Úř. věst. L 136, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 20. října 2011
— Bundeswettbewerbsbehörde v. Donau Chemie AG a
další**

(Věc C-536/11)

(2012/C 13/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Wien

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Bundeswettbewerbsbehörde

Odpůrkyně: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, Ashland Südchemie Hantos GmbH

Další účastníci: Bundeskartellanwalt, Verband Druck & Medientechnik

Předběžné otázky

1) Brání právo Unie, zejména s ohledem na rozhodnutí Soudního dvora ze dne 14.6.2011, C-360/09 — Pfeleiderer, vnitrostátnímu ustanovení práva hospodářské soutěže, který činí povolení nahlédnutí do spisu kartelového soudu třetími osobami, které nejsou účastníky řízení, za účelem přípravy žalob na náhradu škody proti účastníkům kartelu (i) v řízeních, ve kterých byl použit článek 101 nebo článek 102 SFEU ve spojení s nařízením 1/2003/ES⁽¹⁾, bez výjimky závislým na souhlasu všech účastníků řízení a soudu v jednotlivém případě neumožňuje, aby za účelem stanovení podmínek, za kterých bude nahlédnutí do spisu povoleno nebo odepřeno, zvažil zájmy chráněné právem Unie ?

V případě, že na první otázku bude odpovězeno záporně:

2) Brání právo Unie takovému vnitrostátnímu ustanovení tehdy, pokud toto ustanovení sice platí stejně pro výlučně vnitrostátní kartelové řízení a nestanoví ani speciální úpravu, pokud jde o podklady poskytnuté žadateli o shovívavost, ovšem srovnatelné vnitrostátní předpisy v jiných druhích řízení, zejména sporném a nesporném civilním řízení a trestním řízení, povolují nahlédnutí do soudního spisu i bez souhlasu účastníků řízení za předpokladu, že třetí osoba, která není účastníkem řízení, osvědčí právní zájem na nahlédnutí do spisu a nahlédnutí do spisu nebrání v jednotlivém případě převažující zájmy jiné osoby nebo převažující veřejné zájmy?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 26. října 2011 — Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF — Dánský svaz právníků a ekonomů), jednající jménem Erika Toftgaard v. Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Věc C-546/11)

(2012/C 13/12)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret (Dánsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF — Dánský svaz právníků a ekonomů), jednající jménem Erika Toftgaard

Žalovaný: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 6 odst. 2 směrnice⁽¹⁾ o rovném zacházení v zaměstnání vykládán v tom smyslu, že členské státy mohou pouze stanovit, že v systémech sociálního zabezpečení v zaměstnání nepředstavuje stanovení věkových hranic pro přístup k dávkám nebo pro nárok na dávky diskriminaci, pokud se takové systémy sociálního zabezpečení týkají důchodu nebo invalidity?
- 2) Má být čl. 6 odst. 2 vykládán v tom smyslu, že se možnost stanovení věkových hranic týká pouze přístupu do systému, nebo má být uvedené ustanovení vykládáno v tom smyslu, že se možnost stanovení věkových hranic týká také nároků na výplatu dávek v rámci takového systému?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Může výraz „systém sociálního zabezpečení v zaměstnání“ v čl. 6 odst. 2 zahrnovat takový systém, jako je „rådighedsløn“ (odměna za dostupnost) uvedený v čl. 32 odst. 1 Tjenestemandsløvslov (dánský zákon o státních zaměstnancích), podle něhož státnímu zaměstnanci přísluší zvláštní ochrana v případě propuštění z důvodu zrušení pracovního místa, v jejímž rámci má nadále nárok na svou stávající mzdu po dobu tří let a jsou mu nadále započítávány roky služby započitatelné na důchod, pokud zůstane k dispozici pro jmenování na jiné vhodné pracovní místo?

- 4) Má být čl. 6 odst. 1 směrnice o rovném zacházení v zaměstnání vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 32 odst. 4 bod 2 Tjenestemandsløvslov, podle něhož není odměna za dostupnost vyplácena státnímu zaměstnanci, který dosáhl věku, kdy mu vzniká nárok na státní starobní důchod, bylo-li zrušeno jeho pracovní místo?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16).

Žaloba podaná dne 28. října 2011 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-547/11)

(2012/C 13/13)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a D. Grespan, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika